UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ambrosius Calepi/||nus Bergomates: professor de||uotus ordinis Eremitarum sancti Au/||gustini: Dictionum latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]: earu[n]de[m]q[ue] interpre/||tationu[m] collector ...

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

Q

urn:nbn:de:hbz:466:1-97871

Visual Library

quedā recluſa pyrides pluſculas inde depromit. Hu
ius diminutiuū eſt pyridicula in qua aromata conti/
nentur. Cor. Celſus lib. vj. Liquidū collyriū pyridi/
cula ſeruatur. A pyride etiā pyridatus dicitur/ſigni/
ficatꝗ ad effigiē pirīdis in cōmiſſura formatū. Pliñ.
lib. xxxj. Cōmiſſuris pyridatis.

O Littera muta eſt:

ſuperuacua dicit̃: ſicut ⁊ k: quoniã
c poteſt implere earū vocabulū: ⁊ ꝑ
pter nihil aliud ſcribenda videt̃ niſi
vt oſtendatur ſequēs u ante alterã
vocalē in eadē ſyllaba poſitā perde
re vim litterę in metro. Et vt pingui
or per eā ſonus habeat̃ ꝙ̃ p c habe/
ri poſſit. Qđ ſane terminatio ipſi⁹ q ⁊ neceſſaria con
ſequentia alterius u poſt illud: ⁊ ante alterā vocalẽ
indicare poteſt. Nunꝗ̃ enim in eadem ſyllaba voca
lem poſt q ponere poſſumus quin inter q ⁊ vocalem
interponam⁹ u: vt qualis: queror ſequit̃: loquor quū:
vt Victorino placet: ꝗ̃uis hoc nōnulli per vnū u ſcri
bi velint. Trāffert̃ aūt q in c: vt loquor locut⁹/ſequor
ſecutus. In ſ. vt torqueo torſi. In x: vt coquo coxi.

Q. Ante V

Qua aduerbiū modo ſignificat per quē locū. Vir. Dic
mihi qua ſit iter. Modo inquantū. Sene. Hominẽ
quippe qua animal eſt moueri ſenſu oportet. Modo
partim. Pli. Mediū tēpus diſtentū/impeditumꝗ
qua officijs maximis amicitia principū egiſſe.
Quadātenus penul. corre. vſꝗ ad quandā partē.
Quadra quadrę/menſariū inſtrumentū ex ſtāno vel ar/
gento ſuper qđ dapes ſcindūtur ſiue apponūtur ſciſ/
ſę/ꝙ quadrata forma fieri ſoleat: veluti rotūda repo/
ſitoria orbes dicimus: qui vulgo inciſoria dicuntur.
Fitꝗ aliquādo etiā ex pane. Virgil. lib. ij. Eñ. patu/
lis nec parcere quadris. Iuueñ. Vt bona ſumma pu
tes aliena viuere quadra. Sunt qui dicant quadram
panis fragmentū ſiue fruſtū eſſe: qr olim apud roma
nos quadrati panes dicerent̃. Mar. Cōmittis tur/
dumꝗ mihi quadrāꝗ placente.
Quadr⁹ quadra quadrū/quod eſt quadratū. Quadra/
tum ṽo figura ē rectas atꝗ ęquales lineas quattuor
⁊ quattuor rectos angulos habens.
Quadratura/ipſa quadratio. Vnde archimedes ſcri/
pſit de quadrtura circuli.
Quadro quadras/in quadrū redigo. Hora. in epiſtol:
Et q̄ pars quadret aceruū. Per trāſlationē quadrare
ponit̃ pro cōſentire ⁊ ex omni parte ꝯuenire. Tractū
a lapidibus quadris qui inter ſe optime conueniunt.
Virgi. Arboribus poſitis ſecta via limite quadret.
Apul. Vt omnia ad calamitatē quadrarent.
Quadrās/genus nūmi: ꝙ ſit quarta pars aſſis: hoc eſt
vncię tres. Iuue. Nam ſi pieria quadrans tibi null⁹
in archa oſtendatur.
Quadrantal. figura eſt quę omni ex parte quadrata ſit
quales ſunt cubi ⁊ teſſerę quib⁹ in alueolo ludit̃. In
quācūꝗ enim partem incubuerint/īmotā habēt ſta/
bilitatē. Eſt ⁊ genus vaſis pedē quadratū habens ⁊
cōtinet. xlviij. ſextarios. Plau. Anus hęc ſitit. Quā/
tillū ſitit? Modica eſt/capit quadrantal.
Quadrageſima abſolute dicitur ꝓ quarta parte. Sue.
de Calig. Pro litis atꝗ iudicijs vbicūꝗ conceptis
quadrageſima ſummę de qua litigaretur exigebatur.
Sic dicimus decimam/vigeſimam/quinquageſimā
centeſimam.
Quadrifidus da. dum. penul. corre. qđ in quattuor par
tes findi poteſt. Virgi. lib. ij. geor. Quadrifidaſꝗ ſu
des ⁊ acuto robore vallos.
Quadrifariā aduerbiū/quadripertito. Var. Et ea quę
ad mortales pertineāt quadrifariā diſpertiuerim.
Quadriforme/qđ habet quattuor formas.
Quadrangulū/qđ habet quattuor angulos.
Quadriga penul. ꝓ. quaſi quadriaga a quattuor equis
quib⁹ iungebant̃ appellata eſt. Gel. Quadrigas Cę
ſar etiā ſi currus vnus equorũ quattuor iunctorum
agmen vnū ſit pluratiuo ſemper numero ducendas
putat. Aliquādo quadrigarū noīe intelligunt̃ equi q̄
quadrigas agunt. Col. li. iiij. Vnde ſacrorū certami/
num ſtudio perniciſſimaꝝ quadrigarū ſemina diligē
ti obſeruatiōe cuſtodiūt ⁊ ſpem futurā victoriarū cō
cipiunt propagata ſobole geneꝛoſi armenti.
Quadrigarius/qui quadrigā agit. Eſt ⁊ nomen ꝓpriū
auctoris.
Quadrijugi ſiue quadrijuges pe. cor. quaterni ad vnū
iugum alligati: ſic bijugi/trijugi ⁊ ſeiugi cum duo vel
tres vel ſex equi ad vnū currū adhibent̃.
Quadripertior/in quattuor partes diuido. Vnde qua
dripertitū in quattuor partes diuiſum. Quadriperti
to aduerbiū ſignificat in quattuor partes.
Quadrupes/qđ quattuor pedes habet. Hinc quadru/
ped⁹ a. um. Am. li. Hexa. Demerſa magꝭ q̄drupedo
corpis greſſu: ⁊ velut affixa terrꝭ videas eē ꝗ̃ libera.
Quadrupedo as. peñ. cor. quattuor pedibus gradior.
Vnde quadrupedantia animalia quadrupedia dicū
tur. Virgi. de equis. Perfractaꝗ quadrupedantũ
pectora pectoribus rumpunt. Pli. lib. viij. Theſſalo
rū gentis inuentū eſt equo iuxta quadrupedante cor
nu intorta ceruice tauros necare.
Quadruplus a. um. qđ eſt quattuor: a quo quadrupli/
citer ⁊ quadruplico as.
Quadruplatores a quadruplo las. vel a quadruplor.
Plau. in perſa. Quadruplatores appellat delato/
res/ꝙ dāni quartā partem bonorū indipiſcebantur.
Aſco. Quadruplatores delatores erāt criminū pu/
blicorū; in qua re quartā partē de ꝓſcriptorū bonis
quos detulerant conſequebantur.
Quadruplor aris. delator fio ⁊ dānati quartā partē ac
cipio. Plau. in perſa. Neꝗ quadruplari me volo.
Quadrilaterū/qđ habet quattuor latera.
Quadrimus a. um. qđ habet quattuor annos: a quo fit
diminutiuū Quadrimulus a. um.
Quadrinoctium/quattuor noctes: ſicut binoctiū duas
noctes ſignificat.
Quadriremis penul. pro. nauis quę quattuor remorū
ordinem habet.
Quadriſyllabū/qđ ex quattuor ſyllabis cōſtat.
Quadriuiū dr̃ vbi quattuor vię conueniūt.
Quadi/populi ſunt. Hiero. Sarmate/quadi/vandali ⁊
innumerabiles alię gentes equorū ⁊ vulpium carni
bus delectantur.
Quę nomē relatiuū cū ę diph. ſcribit̃ vt differat a ꝗ cō
iūctiōe cū oībus cōpoſitis: vt quęꝗ/quędā/quęuis
quęcūꝗ quelibet ⁊ cętera hmōi.
Quęcūꝗ vim relati in ſe ꝯtinēs: vt feci quęcūꝗ iuſſiſti.
Aliqñ ſimpliciter ⁊ ſignificat oīa. Cice. Quāobrē q̄/
cūꝗ a me ornamēta vitę ꝓficiſcent̃ elaborabo vt oēs
intelligāt a me habitā eſſe rōnē tuę dignitatis.
Quęro ris. queſiui. itū. ⁊ queſtū per ſincopā ex q̄ ⁊ res
cōponi videt̃. Nam proprie querere eſt q̄ ſit res aliq̄
inueſtigare. Et dicimus: Quero te hāc rem. Quero
te de hac re. ⁊ Quęro hanc rem abs te. Quęro rem
inueſtigo veritatē. Teren. in adel. Quęre rem immo
extorque. Item quęrere eſt lucrari. Vnde Aug. lib.
xvij. de ciui. dei. In latina lingua hoc verbū querit ac
cipit prępoſitionē ⁊ acquirit dicitur ꝗ̃ꝗ ⁊ ſine addi/
tamento prępoſitionis querere intelligatur acquire/
re: ex quo lucra vocant̃ ⁊ quęſtus. Huius verbi com
poſita mutant e in i productam: que ſunt: Acquiro/
anquiro/circūquiro/cōquiro: qđ eſt vnde quaꝗ quę/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ro. Lactã. lib. ij. Fecit hominẽ de paradiſo: vt victũ ſibi labore conqreret. Diſquiro /querendo diſcerno. Aug. li. ij. de ciui. dei. Unde poſtea nobis erit in dei veri domini voluntate diſquirẽdi ac diſſerendi loc⁹. Exquiro. inquiro /inueſtigo: quaſi bene intus quero. Lactan. lib. iij. Nam ſi quis mores eorũ diligẽter inquirat /inueniet iracundos cupidos. Perqro /inueſtigo. Requiro de quo infra.

Querito as. frequẽtatiuũ /ſignificat inſtanter quero. Et proprie de his dicit̃ qui quotidie inquirendo vix victum inueniunt: vt inquit Dona. Teren. in adel. Lana ac tela victũ queritans. Plau. Qui inops ⁊ ſordidus queritãdo alit familiã. i. oſtiatim querẽdo: victũ qđ mendici faciunt qui ⁊ rogatores dicunt̃. Plaut⁹: Ut rogator oſtiatim petã panem.

Queſtio a queſtũ ſupino fit: ⁊ quãdoq3 ſignificat dubitationẽ ſiue interrogationẽ: vt queſtio eſt an mũdus eternus ſit. Eius dimi. eſt Queſtiũcula. Hiero. Queſtiunculã propoſuiſti qđ ſit villicus iniquitatis. Greci qſtiões çetemata ⁊ pbleumata appellant̃. Qñq3 ſignificat cõtrouerſiã: vt apud rhetores. Qñq3 Torturã ⁊ corporis dolorẽ qui dat̃ alicui facinoroſo ad ad eruendã veritatẽ ſicut in iudicijs.

Queſtionor queſtionaris /perquiro /examino: a q̃ Queſtionarius.

Queſtionarij ſunt inqſitores /examiatoreſq3. Unde de diuo Anaſtaſio legit̃ maximũ pondus argenti queſtionarijs clanculũ filij Ieſdim obtulerũt.

Queſtor /prepoſitus pecunie publice q̃ curã erarij habet. Cice. lib. ij. artis vete. Rhodij quoſdã legarunt athenas legatis queſtores ſumptũ quem oportebat dari non dederunt. Hic vrbanus dicebatur qui etiã vectigalia exigebat a prouincijs. Uñ Lentulus queſtor ſenatui ſcribit. Et q̃3 primũ ad meũ officiũ reuertendũ mihi exiſtimaui: ⁊ vt reliqua vectigalia exigerem ⁊ quã poſui pecuniã colligerẽ q̃cq̃d ex ea correptũ eẽt: aut quoꝝ id culpa accidiſſet cognoſcerẽ.

Queſtor quoq3 qui imperatoris vice fingitur in exercitu. Cicero in Cato. Sed tamen hoc queo dicere non me quidẽ his eſſe viribus /quibus aut miles punico bello /aut queſtor in eodem bello /aut conſul in hiſpania fuerim. Et hic erat prim⁹ honoris gradus apud romanos. Et pretorẽ queſtori ſuo parentis loco eſſe oportebat. Item queſtor qui preeſt iudicijs exercendis ⁊ maleficijs puniendis /quem maleficiorum iudicem appellare ſolemus. qui ⁊ queſitor vocat̃. Uirgilius. Queſitor minos vrnam mouet. Claud. Queſitor in alto conſpicuus ſolio pertentat crimina minos. Dictus queſtor a querendo qui conquireret publicas pecunias ⁊ maleficia que triumuiri capitales nũc conquirunt. Ab his poſtea qui queſtionem ⁊ iudicia exercent /queſtores dicti.

Queſtura /queſtoris dignitas: ſicut a pretore pretura. Cice. Cuius cum patre magna mihi fuit amicicia inde a queſtura mea ſicilienſi.

Queſtorius a. um. quod ad queſtorẽ pertinet. Cicero: Caninio: Qđ ego officio queſtorio.

Queſtorius queſtorij /qui queſtor fuit: vt vir qſtori⁹.

Queſtus queſt⁹ ⁊ queſti. Plau. in aulu. Nã hic apud nos nihil eſt queſti. Datiuũ ⁊ ablatiuũ plurales facit queſtibus /ſignificatq3 lucrũ nũmariũ. Eſt enim lucꝝ etiã amicorũ ⁊ glorie ⁊ ſcientie. Interdu3 ponit̃ pro actione ipſa atq3 artificio lucrande pecunie. Cicero: Nam de artificijs ⁊ queſtibus que liberales habendi ſunt qui ſordidi. Quintilia. Nam vt lingua primũ eſſe cepit in queſtu.

Queſtuoſus ſa. ſum. idem qđ lucroſus: vt queſtuoſus homo q̃ lucri cauſa auidior vndiq3 lucella queritat. Col. lib. vij. In ruſticatione vel antiquiſſima eſt ratio paſcendi pecoris /eademq3 queſtuoſiſſima.

Queſticulus diminutiuũ /ſignificat paruũ lucrum. Cicero libro. ij. de ora. Aut quid fiſcũ rhetoris cum lucello meo: aut meus queſticulus cum celo /terra /rerumq3 natura.

Queſtuarius /qui queſtus gratia artem aliquã exercet: ⁊ queſtuarie artes que lucri gratia exercent̃.

Queſo primã perſonã indicatiui tm̃ habet: q̃3uis queſere apud Salu. ⁊ Ciceronẽ legatur. Modo queſo ac queſumus dicimus /pro rogo. Sunt tamen qui declinent. Queſo queſis queſi queſum: vel ſecũdũ pbũ qſiui queſitũ. Luc. lib. j. preſenti vſus eſt. Ni diuum pacem votis adit ⁊ prece queſit. Sal. li. j. hiſto. Curionem queſiuit vti adoleſcentior ⁊ a populo ſuffragijs integer etati cõcederet mamerti. Huius frequẽtatiuũ eſt. Queſito as. Priſcia. Quero querito differentie cauſa facit: quia a queſo queſito fit.

Quercus dicit̃ ꝙ id genus arboris graue ſit ac durũ: tamen etiã ꝙ ingentem euadat amplitudinẽ. Et tam ſecũde q̃3 quarte declinationis eſt. Cice. Ibi quercorum rami ad terrã iacent.

Quernus a. um. qđ eſt ex quercu. Uirg. li. j. geor. Sed tamen ⁊ quernas glandes.

Quercus querca quercum /idem quod quernus a. um. Ser. Quercẽã coronã accipiebant qui in bello ciue3 ſeruaſſent.

Querneus a. um. ſimiliter poſſeſſiuũ. Col. li. vij. Probatur maxime vlmea poſt fraxinea ⁊ ab hac populnea: vltima ſunt ilignea ⁊ quernea ⁊ laurea.

Quercicus ca. cum. idem. Sueto. in Cali. Primo die phalerato equo inſigniq3 quercica corona ⁊ cetra et gladio: dureaq3 chlamyde.

Querquetum ſiue quercetum /locus vbi conſite ſunt quercus. Uar. Si ad limitẽ quercetũ habet nõ poſſis recte ſm eã ſyluã ſerere oleã. A querquero aute3 dicunt̃ Querculane nymphe querq̃to p̃ſidẽtes.

Quercerus quercera quercerũ penult̃. corre. quod eſt frigidum cum tremore. Lucil. Iactans me vt febris quercera. Gel. libro vltimo. An tu forte morbu3 appellari hic putas egrotationem cum febri rabida et quercera? Et Feſtus ait antiquos querceram dixiſſe grauem ⁊ magnam.

Qualis relatiuũ qualitatis eſt: vt qualis pater /talis filius. Ponit̃ ⁊ interrogatiue: vt Quale ei reſpõſum dediſti? Interdũ infinite: vt noui qualis ſis. Reſpondet quãdoq3 ſequẽti ſubſtantiuo ⁊ quãdoq3 antecedẽti. Hora. in Epo. Sed incitat me pectus ⁊ mamme putres equina quales vbera.

Qualitas eſt ſm quã quales dicimur: vt albedo /nigredo /aduocatio /procuratio /legatio /paternitas /filiatio. Qualitates ſunt /ꝙ ſm eas albos /nigros aduocatos /pcuratores /patres /filios dicimus.

Quallus /genus vaſis viminei p qđ vinũ guttatim defluit cum calcat̃ vua: a colando: reliqua ꝙ̃o materia exire prohibet̃. Uirg. Tu ſpiſſo vimine quallos /colaq3 preloꝝ fumoſis deripe tectis. Ponit̃ etiã pro ciſtula in qua mulieres ponebant penſa lane. Hora. libro. ij. carmi. Tibi quallũ cytheree puer alee.

Quaſillus ⁊ quaſillũ diminutiuũ a quall⁹. Feſtus: Calatos greci: nos dicimus quaſillos. Cice. in phil. An non inter quaſilla pendet aurũ? Et corripit primam ſyllabã: q̃3uis quallus illã producat. Tibul. Sit tibi cura toge potior preſſum atq3 quaſillũ. Romani veteres quaſillũ /tallaſionem appellarunt: vt auctor eſt Uarro. Unde tallaſũ nomen in nuptijs frequẽtabãt ad lanificiũ nuptas inuitantes.

Quã coniunctio diſcretiua vel flectiua: vt diues opto eſſe q̃3 pauper: ſed videtur iſta particula q̃3 proprie ſignificare ꝙ q̃3uis videatur vi quadã verboꝝ ad alia trahi: vt quando pro ſequentibus ita ſignificabit: vt q̃3 venies? q̃3 ero illic. Aliquando ponitur pro poſtq̃3

ſive ex quo. Liui. li. xj. Juppiter atqꝫ dij omnes hec
dederũt: vt. T. Quintius dictator oppida nouem ca
peret die vigeſimo ꝗ creatus erat. Aliquando pro
anteqꝫ. Sueto. in Ceſa. Et pridie ꝗ occideret in ſer/
mone nato ſuper cęnam quiſnam eſſet finis vitę com
modiſſimus/repentinũ inopinatũqꝫ prętulerit. Ali/
quãdo pro cum. Cice. Tironi. Menandrius poſtri/
die ad me venit ꝗ expectarẽ. De his etiã in poſtridie
dictum eſt latius. Aliquãdo ſumitur pro ꝗtũ: ⁊ tam
poſitiuo ꝗ cõparatiuo ⁊ ſuperlatiuo iungitur: vt ꝗ
bene marmorei directa eſt ſemita pontis: id eſt ꝗtũ
bene. Cice. Q morosi ſunt qui amant: ex hoc potes
intelligere. Quintil. li. j. Q in his quoqꝫ liberis erũt
omnia cõpoſitoria ⁊ ꝗ nos poterimus elaborata: id
eſt ꝗto. Var. lib. ij. de canibꝰ loquens ait: Quã pau
ciſſimo/tam optimi in alendo fient. Cato. Quã acer/
biſſima olea erit ⁊ oleũ facies: tam oleũ optimũ erit.
Ubi etiam ipſum ꝗtum frequentiſſime ponitur. Ci/
ce. Niſi ꝙ tãta eſt inter eos/ꝗta maxima poteſt mo/
rum ſtudiorũqꝫ diſtãtia. Aliquãdo pro valde. Sicqꝫ
tam poſitiuũ ꝗ ſuperlatiuũ requirit. Cice. Cuz quo
ſemper familiariſſime vixerat. Curtius: Colleqꝫ tra/
iecto ꝗ celerrime flumine occupat. Cęſar. li. iiij. Ut
ꝗ celerem atqꝫ inſtabilẽ motuz haberet: id eſt valde
celerẽ. Cice. in Lel. Quã multa enĩ quę noſtra cauſa
nunqꝫ faceremus: facimus cauſa amicorũ. Jungitur
etiã cõparatiuo. Idem lib. v. tuſ. Abacoſqꝫ ꝗ plures
ornauit argento auroqꝫ celato. Sene. epiſto. lxxviij.
Conuocauit ꝗ plures amicos. Jungitur etiã in hac
ſignificatione his dictionibus. per Pli. Perqꝫ ſcire
velim. Teren. Perpol ꝗ paucos reperies meretri/
cibus fideles euenire amatores: qđ ſic reſoluit. Pol
perqꝫ paucos. Saneqꝫ. Gel. Saneqꝫ vtile eſt. Cice.
Nam qđ põpeio Caninius ait: Saneqꝫ refrixit. Ad/
modumqꝫ. Gel. Voce admodumqꝫ ſuaui oppidoqꝫ
Idem: Oppidoqꝫ libens audiui.

Quãdudũ/interrogantis. Iãdudũ/reſpõdẽtis. Plau.
Quãdudũ e foro aduenisti domũ? Nõ ita dudũ.

Quãdiu/quãto tẽpore. Cuius relatiuum eſt tãdiu/ꝗli
bet/ꝗtũuis/ꝗtũlibet/idem ſignificant. Pli. Impu/
dica mulier ꝗlibet facinus audet.

Quãobrẽ cum ponitur cauſatiue tam plurali reſpõdet
ꝗ ſingulari. Singulari ſic. Unum eſt quãobrem te
amandũ putent: id eſt propter qđ vnuz. Plurali ſic.
Quattuor ſunt quãobrem imperator maxime laude
tur: id eſt propterq̃ quattuor. Cice. Apio. Multaqꝫ
mihi veniebant in mentẽ/quãobrem iſtuz laborẽ tibi
etiam honori putarẽ fore.

Quãpridẽ/ſignificat multo tẽpore ante. Cice. Quãpri
dem nomen fannij detuliſti.

Quãprimum tota vna dictio/ſignificat valde cito. Cũ
primũ vero due partes ſunt/neceſſeqꝫ eſt eis iungi duo
verba. Et ſignificat ſtatim. Virgil. Cum primũ paſti
repetent preſepia tauri. Si qua tui coridonis habet
te cura venito.

Quãuis ⁊ ꝗqꝫ coniũctiones aduerſatiue. Vir. Quãqꝫ
animus meminiſſe horret. Interdũ tamẽ ꝗuis poni
tur pro ꝗtũuis: id eſt valde. Plau. in Mene. Quã/
uis ridiculꝰ eſt/vbi vxor nõ adeſt. Terẽ. in adel. Me
tam quidẽ ꝗuis maneo hic ocioſus.

Quãmox/ſignificat ꝗ cito/valde cito.

Quãdo aduerbiũ temporis/ſignificat quo tẽpore/acui
turqꝫ in pma. Poniturqꝫ modo interrogatiue: vt Qñ
venies. Modo relatiue: vt Quãdo eram iuuenis lit
teris operã dabã. Et correlatiuũ eſt tunc. Sicut enĩ
tot quot/talis qualis/tantus quantus/ita tunc: quã/
do dicimus: Infinite: vt Quãdo veniã/te alloquar.
Ponitur interdũ pro aliquãdo preſertim cum prece/
dit: num vt Num quãdo me audiſti? Que interroga
tio facit hoc ſignificare. Num aliquando. In quem
modũ Aliqui accipiũt illud Luce. Nuz quãdo vos
miſi ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamẽtis quid vobis de
fuit? Interdũ pro ſiquidẽ vel quoniã. Et ſic eſt cõiũ/
ctio cauſalis/habetqꝫ accentũ acutũ in vltima. Virg.
Hic tibi fabor enim qñ hec te cura remordet. Ter. in
adel. Poſtremo quãdo conſcia ſum a me culpã hanc
eſſe procul.

Quãdoqꝫ ſignificat aliquo tpe: ſic aliqñ ⁊ ſiqñ.

Quãdoquidẽ cõiũctio cauſalis/pro ſiqdẽ ſeu quoniã.
Virgil. Quãdoquidem auſonios nõ fas contingere
portus. Col. libro. viij. Nam niſi procedat ſtare de/
bet quãdoquidẽ paſtoris officiũ ſublime celſiſſimaz
oculorũ veluti ſpeculã deſiderat.

Quãtus refert ad numerũ/ad pondus ⁊ ad menſurã.
Et modo interrogatiuũ eſt/modo relatiuũ/modo in/
finitum. Cuiꝰ cõpoſita ſunt: Aliquãtꝰ/quãtiſper/quã
tuſcũqꝫ/quãtuſquãtus ⁊ quãtuſlibet. Quantitatũ ve
ro alia continua/alia diſcreta. Cõtinua eſt vt linea ſu/
perficies corpus. Diſcreta: vt oratio/numerus.

Quantulus ⁊ quãtillus/diminutiua ſunt: ſicut a tãtus
tantulus ⁊ tantillus. Et ſignificant ꝗ exiguus. Hinc
fit quantuluſcũqꝫ. Aug. li. xiij. de ciui. dei. Nam ideo
dicitur immortalis: quia modo quodã quãtulocũqꝫ
deſinit viuere atqꝫ ſentire.

Quãtuſcũqꝫ. i. ꝗ magnus: vel etiã quot. Nam quãtus
interdũ pro quot legimus.

Quãtuſlibet/idem qđ quãtuſcũqꝫ: vel ſignificat vnum
quantum tibi capere licet: non omne: vt Quãtũlibet
ſpatiũ non omnẽ quantitatẽ ſpatij: ſed vnã quaz tibi
capere libet. Aug. lib. xij. de ciui. dei. Quãtuſlibet fi/
nitus numerus fuiſſet animaz infinitis retro ſeculis
ſufficere non valeret. i. quãtuſcũqꝫ.

Quãtuſquãtus/quãtuſcũqꝫ. Teeen. in adel. Tu quan/
tuſquãtus nihil niſi ſapientia es.

Quapropter aduerbiũ/ſignificat propter qđ.

Quantiſper/ſignificat quãto tempore: ſicut Tãtiſper/
tanto tempore.

Quaquauerſus ſiue quaqꝫuerſum/ſignificat in omnez
partem. Aug. lib. viij. de ciui. dei. ꝗ longe lateqꝫ po/
tuit peregrinatus eſt quaquauerſum eũ alicuiꝰ nobi
litate ſcientię percipiẽdę fama rapiebat.

Quarto ⁊ quartũ aduerbia inter ſe differunt. Nã quar
to conſul/ſignificat locũ conſulũ vel ordinẽ hoc mo/
do. Marcus fuit quarto conſul: id eſt ꝙ tres conſu/
les ab origine ⁊ inſtitutione ⁊ ordine conſulatus an/
te fuerunt ꝗ marcus fuiſſet cõſul: qui tenet nũc quar
to conſulatũ: quartũ autẽ conſul ſignificat perſonam
ꝙ quater fuerit conſul.

Quartarius/mulio mercenarius/ꝙ quartã partẽ que/
ſtus capiat.

Quartanarius/ qui quartanã febrẽ patitr.

Quatenus peñ. corre. proprie ſignificat quantũ: ſicut
Eatenus tm̃. Cice. in Lel. Videndũ eſt quatenꝰ ami
cicię tribuendũ ſit. Idem lib. j. tuſ. Magna culpa pe
lopis q̃ nõ erudierit nec docuerit quatenus eſſet q̃cqꝫ
curandũ. Aug. lib. ij. ſolilo. Profecto cernis quantę
inq̃ſitionis indigeat: quatenus iſta progredi debeãt
ne in quaſdã inexcuſabiles turpitudines decidatur.
Aliqñ ſignificat quo fine: vt Verberaui filiũ quatenꝰ
ſit bonꝰ. i. ad hoc vł ad hũc finẽ vt eſſet bonus. Aliqñ
ſignificat qm̃. Pliñ. Et quatenus negatur nobis diu
viuere relinquamꝰ aliq̃d q̃ nos vixiſſe teſtemur. Do/
cet etiã acron eſſe aduerbiũ loci.

Quatinus cũ i corri. cõiũctio eſt ⁊ ſignificat qr. Juueñ.
Quatinus hic non ſunt nec venales elephãti.

Quattuor nomen numerale binariũ numerũ in ſe cõti/
nens: a quo quater aduerbiũ quartus/quaternꝰ/qua/
ternarius/quaternario. Quadruplus/quadruplum
quadrienniũ. Quadrimus/quadratũ/quadrum/qua
drãtal. quadrans ⁊ multa hmõi.

Quatern⁹: quattuoꝛ. Pli. Quaterni renes coꝛuis ſunt in bꝛileto.

Quaternio/quattuoꝛ chartarũ ſiue alterius cuiuſcũq3 rei cõpoſitio: vt in actib⁹ apoſtolicis Tradenſq3 q̃t/tuoꝛ quaternionibus militũ cuſtodiendũ.

Quatriduũ ſpatiũ quattuoꝛ dierum: a quo Quatriduanus a. um.

Quaſi aduerbiũ ſimilitudinis/ſignificat ita vt: Imaginem enim inuit: vt iraſceris quaſi canis. Que oꝛatio reſoluit̃ per verbũ repetitũ: hoc eſt: iraſcens ſicut canis iraſcit̃. Et non ſolũ imaginẽ: ſed ipſam plane veritatẽ ſignificat: vt tu pater non amas me quaſi filium Habet etiã quiddã pꝛopꝛiũ quale eſt. Tu obijcis ꝙ vxoꝛem repudiauerim: quaſi tu idem non feceris.

Quatio is. quaſſi/quaſſum/ſignificat moueo/concutio. Lactã. lib. ij. Mẽtes furoꝛibus quatiũt. Hieroñ. ad Dama. Qui a deo recedit: ſtatim fluctibus ſeculi q̃titur. Liui. Carthaginis menia nũc quatit ariete. Aliq̃n ponit̃ quatere pꝛo moleſtare. Virgi. li. ix. Aut raſtris terrã domat: aut quatit oppida bello. Aliq̃n ꝓ/ijcere. Terẽ. in eu. Nimirũ homo quatiet̃ certe cum dono foꝛas. Cõpoſita eius mutant q in c: ⁊ abijcit̃ a: vt Abſcutio/qđ eſt ãmoueo. Cõcutio/totum cõmo/ueo. Lactã. li. vij. Ac pꝛimũ cõcutiet terrã q̃ validiſ/ſime: ⁊ a motu eius ſcindent̃ montes ſyrię. Decutio/diſcutio/excutio/incutio/percutio/recutio/iterũ quatio. Succutio/ſubtus quatio. Aug. li. viij. con. Tria hoꝛũ ṽba cõplex⁹. Quãto ꝓpi⁹ admonebat̃/tãto ampliorẽ incutiebat hoꝛroꝛẽ/ſ3 nõ recutiebat retro/nec auertebat/ſed ſuſpendebat/retinebãt nugę/nugaꝝ ⁊ vanitates vanitatũ ⁊ ſuccutiebant veſtẽ meã.

Quaſſo as. frequentatiuũ. Plau. in tri. Quid quaſſas caput? Aliquãdo quaſſare/rumpere. Virgi. Quaſſatam ventis liceat ſubducere claſſem. Hinc conquaſ/ſo. Cice. lib. iiij. tuſ. Ita illa duo moꝛbus ⁊ ęgrotatio ex totius valitudinis coꝛpoꝛis conquaſſatione ⁊ perturbatione gignuntur.

Quaſſus a. um. idem eſt quod quaſſatus/fractus. Pli. lib. xviij. Antelucanis ferramenta acuere/manubꝛia aptare/quaſſa ſarcire.

Quoaxo as. pꝛoꝛiũ ranarũ eſt. Feſtus: Quoaxare ranę dicuntur cum vocem emittunt.

Quę abſq3 diph. coniunctio: modo copulatiua: vt Ar/ma virũq3 cano. Modo cauſatiua/ ꝓ quoniã. Cice. Nõ ſolũ nobis nati ſumus/oꝛtuſq3 noſtri partem patria vendicat/ partẽ amici. Modo expletiua: quãdo ſc3 oꝛnatus tm̃ cauſa ponit̃. Pꝛoper. Deiphobũq3 helenũq3 ⁊ polydamantas in armis. Quãdoq3 ponitur pꝛo idem. Plau. Rudis eſt: neſcitq3 quid expedi/at. Quãdoq3 pꝛo etiã. Apul. Id ei ſerioq3 loquẽti no crederẽ: id eſt etiã ſerio loquẽti. In cõpoſitione autẽ ſemper poſtponit̃/ac cõiunctiõis vim amittit: ſ3 vim ſyllabicę obtinet: vt namq3/quoq3/atq3/itaq3 vndiq3 vterq3/plęriq3. Cõponitur etiã cum quis/qui/quę/qđ vel quid: vt quiſq3/quiq3/quęq3/quodq3/q̇dq3. Et ad/iecta cum: vt quicũq3/quęcũq3/qđcũq3 ⁊ pꝛępoſitiõe abs: vt abſq3 Cũ aduerbio: vt neq3 Cum coniunctione: vt atq3. Differunt aũt inter ſe q3/ac/⁊/atq3. Quia q3 poſtpoſitiua eſt ⁊ encletiua. Ac ſemper pꝛępoſitiua. Atq3 tam pꝛępoſitiua q̃ poſtpoſitiua.

Quemadmodũ/dictio compoſita/ex quem ⁊ ad: ⁊ modum ponitur pꝛo aduerbio ſimilitudinis: vt fiat miſericoꝛdia tua ſuper nos/ quemadmodũ ſperauim⁹ in te. Ponitur nõnunq3 interrogatiue/pꝛo quo modo: ſiue ad quem modũ. Ambꝛo. li. j. offi. Nam licet interdũ honeſta ioca ac ſuauia ſint: tamen ab eccleſiaſtica abhoꝛrent regula. Quoniã quę in ſcripturis nõ reperimus/ea quemadmodũ vſurpare poſſum⁹? Et lib. de paradiſo. Si igit̃ viro culpę auctoꝛ eſt/mulier quemadmodũ pꝛo bono videtur adiecta.

Queo is. quiui vel qui/quitũ/ſignificat poſſum. Salu. Sed neq3 pꝛecio/neq3 gratia impelli quiuit. Dictum queo: vt quidã putant quaſi/qui eo. Vnde antiq̇ nequeũt quãdoq3 pꝛo non eũt dicebant: cũ tamen neq̃o ſignificet/nõ poſſum. Ter. aũt quitus a. um. a queoꝛ dixit in ecy. Nã cũ cõpiſſe eſt gnata: foꝛma in tenebris noſci nõ q̇ta eſt. Sed antiquę: vt ait Do. dixit.

Queroꝛ ris. queſtus/lamentoꝛ. Sal. Sępe de luxuria atq3 auaricia noſtroꝛũ ciuiũ queſt⁹ ſum. habetq3 pe. coꝛre. vt differat a queroꝛ paſſiuo verbi quero. Dicimus autẽ queroꝛ illud. Et queroꝛ de te cũ illo vel illi. Cice. Quoꝝ plęriq3: aut q̃rũtur ſemꝑ aliq̇d/ aut etiã expꝛobꝛãt. Idem Lentulo. Multa de mea ſentẽtia queſtus eſt Cęſari. Aliquãdo abſolute: vt apud eundem: Quid multa? conqueſtus eſt grauiter. Cui⁹ cõ/poſitũ eſt Conqueroꝛ penul. coꝛre.

Queſtus quarti oꝛdinis: ſed tãntũmodo plurali numero pꝛo lamentatione. Cuius datiuus ⁊ ablatiuus eſt queſtubus per u ſicut poꝛtubus.

Querela/ querimonia et queſtio eiuſdem ſignificationis ſunt. Col. Quoſda3 etiã pꝛędictas querimonias velut ratione certa mitigantes. Cice. Sępe interfui querelis meoꝛum ęqualiũ.

Querulus a. um. quod cõqueritur ſiue qđ querelis plenum eſt licet quãdoq3 a poetis pꝛo canoꝛo ponatur. Virgi. lib. iij. geoꝛ. Et cantu querule rumpent arbuſta cicade. Ser. Querulę cicade canoꝛe. Hoꝛ. Sub cãtu querule deſpicit tibię.

Querimoniarius/qui querimoniã exponit.

Queribundus/lamentabilis. Cice. Humiliter ac queribunda voce.

Querquedula/auis ſemper in aq̇s natans/ſicut Anas anqualiã dicimus a voce.

Quis/qui/quę/quod vel quid quandoq3 interrogatiue ponuntur. Mar. Nam tantos rogo quis ferat labores. Apul. Quinam hic nou⁹ eſt hoſpes. Gel. Quęnam malũ eſt iſta intemperies. Plau. Qđ facin⁹ admiſi tãtũ. Idem: Quid ad illas artes optes ſi optio adueniat tibi. Aliquãdo infinitę. Pli. Tum mihi neſcio quis in aurem inſuſurrauit. Idem: Moꝛbus neſcio qui ante eã ętatem incognitus noſtris: Cice. Cũ pꝛęcepta neſcio quę diſcipulis ſuis pala3 tradidiſſet. Plau. Nec mihi quod facinus conſcirẽ inueni. Seneca: Paulũ neſcio quid viſus eſt balbutire. Qui/q̃/quod relatiue ſępe ponuntur. Referunt enim antecedens. Quis ṽo ⁊ quid nunq̃. Vnde notandũ ꝙ qui quę/quod relatiue poſite quãdoq3 diſſentiũt a ſuo antecedẽte. Cice. Omnes tenues atq3 humiles q̃ maxima in populo multitudo eſt ſibi pꝛęſidiũ paratũ pu/tant. Salu. Eſt locus in carcere qđ tullianũ appella/tur. Nonnunq̃ quis ponitur pꝛo aliquis. Plau. Si quem ſeruoꝛũ domi habes. Nam qui pꝛo aliquis in nominatiuo caſu raro ꝑterq3 apud vetuſtiſſimos in/uenitur. Cice. Si quę ſunt in hac re difficultates. Et enim non qui/ſed qua pꝛo aliqua dicimus. Mar. Si qua fides veri pꝛęfari maxime Cęſar. Plau. Siquod poſthac verbũ fecero. Virgi. Spero equidẽ medijs ſiq̇d pia numina poſſunt/ Supplicia hauſurũ ſcopu/lis. Ponit̃ itẽ quis admirantis pꝛo qualis: vt Quis globus o ciues. Et tam maſculino q̃ fęminino gene/nere pꝛoferri poteſt. Plau. in aul. Dic mihi ſi audes quis ea eſt quã vis ducere vxoꝛem? Virgi. Qui cum partiri curas. De ſocia camillę loquit̃: id eſt cũ qua: quia vt Augu. inquit. Antiqui hic ⁊ hęc quis ablatiuo ab hoc ⁊ ab hac qui: ſicut facilis facili. Inuenitur etiã q̇s in datiuo ⁊ ablatiuo pluralib⁹: ſed vltima pꝛoducitur/cũ in nominatiuo ſingulari coꝛripiat̃. Luca. li. ij. Pꝛofata q̇s ille q̇s fuit ille dies. Hoꝛa. in Ser. Quis humana ſibi doluit natura negatis. Qđ autẽ adiectiuũ eſt ideo ſemper ſubſtantiuo iũgitur. Quid

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ꝓ ſubſtantiuū. Preterea qui/que qꝺ frequēter acci/piuntur pro tantus a. um. Et hoc tribus modis. Nā ⁊ cuius humanitatis es dicere poſſumus. Et qua hu manitate es. Et q̄ tua eſt humanitas? Pro tante hu/manitatis es. Tanta humanitate es. Tanta tua eſt humanitas. Quintil. Hoc ſi sciſſes pater affirmo/ ꝓ/mitto cui⁹ pietatꝭ es/nemo te anteceſſiſſet. Idē: Que tua pietas eſt. In eundem ſenſum accipiunt Is/ea/ id: vt Ei⁹ pietatis es. Ea pietate es ⁊ Ea tua eſt pie/tas. Compoſita a quis ſunt: Siquis/aliquis/nequis/ quiſquis/q̄ſq;: a quo vnuſquiſq;/quiſnam/quiſputas/ quiſpiam/quiſquam.

Quiſquis/quicūq;/quiſq;/idem ſignificant ſcʒ omnes. Quiſq̄ ꝟo ⁊ quiſpiam/idem qꝺ aliquis.

Quiſnam interrogatiuū eſt: id eſt namquis? Quiſpu/tas? id eſt quis credis?

Qui cum ſit relatiuū ſubſtantie: ponitur tamē aliquan/do aduerbialiter pro quō. Cice. Qui fieri poterat vt eius dolore non angerer qui mecū ſemper familiariſ/ſime vixiſſet. Aliquādo pro quemadmodū/q̄uis in idem fere recidat. Teren. in an. Nunc ſi quid potes aut tu aut hic birria facite/fingite/inuenite/efficite/q̄ detur tibi. Aliquādo ſumitur pro vt. Idem in eadē: Non qui argumentū narrat: ſed q̄ veteris poete ma ledictis reſpondeat. Aliquando pro vtinā. Idem in phor. Qui illū dij omnes perdant. Aliquādo ꝓ vn/de. Idem in Ecy. Nec qui hoc mihi eueniat ſcio. Et in an. Nam qui iſthec tibi incidit/ſuſpicio? Aliquan/do pro cur/quā ob rem. Cice. li. v. tuſ. Qui enim bea tior epicurus ꝙ in patria viuebat q̄ Metrodorus ꝙ athenis? Teren. in an. Nā poteſt qui? Do. Qui: id eſt quā ob rē. Compoſita a qui ſunt: Quidā/q̄cunq; quiuis/quilibet: a quo vnuſquilibet.

Quia coniunctio cauſalis/que interdū bis repetitur ſe quente ſubiunctiuo vel indicatiuo. Quintil. Nō q̄a prodeſſe nū q̄ ſatis ſit: ſed quia hoc proſpicere debet ne quid peius q̄ fecerit faciat.

Quianam aduerbiū interrngādi/ſignificat quare. Vir gi. lib. v. Heu q: nam tanti cinxerūt ethera nimbi?

Quiane vna particula eſt: ⁊ ſignificat reuera. Virgi. li. iiij. Quiane auxilio iuuat ante leuatos.

Quibus in extremis elegāter dicit: pro quorū in extre/mo. Cice. Littere dantur mihi a te/ quibus in extre/mis ſcriptum eſt.

Quid nomen ſubſtantiuū: vt Quid negocij tibi eſt? In terduʒ ponit pro aliquid: vt ſi quid habes noui mihi ſcribe. Aliquādo eſt aduerbiū interrogandi pro cur vel quare. Teren. in an. Sed quidnā pāphilū exani/matū video? vt ſit quidnam hoc Ouidi. Quid facis enone: quid mandas ſemina arene? Aliquādo ponit pro in quo. Cice. in Lel. Quid enim indigens aphri canus mei? Quintil. Quid tibi tātū malū feci/ quid offendi? Similiter apud Lucā. Et ſi quid aliquē de/fraudaui/reddo quadruplū. Cōpoſita ſunt: Quicq̄d quidq̄/quidq;/quidpiā/nequicq̄ /quidnā/ nunquid/ quidne/quidni/quilibet/quicūq;/vnū quidquid /vnū/ quidq;/vnūquidlibet. Aſcen. Vſus habet vt d ſeque te q mutetur in c: vt Quicquid/quicq;/quicq̄ ⁊ ſeq̄n te p in p: vt quippiā. Quidcūq; autē ⁊ vnūquidquid aut vnūquidq; aut vnūquidlibet nequaq̄ dixero: ſed qꝺcūq; vnū/qꝺq; quodlibet vnū ⁊c̄.

Quid agimus? conſiliū querentis eſt.

Quid iſthic? aduerbiū affirmandi: ſicut quidni? cur/nō profecto. Et ſic eſt tanq̄ ſi dixeres/quid? ⁊ abundat iſtic. Vel potius: quid iſtic ſignificat hominē de loco ⁊ de ſentētia decedere. Teren. in an. Quid iſtic ſi ita iſtuc animū induxiſti eſſe vtile: nolo tibi vllū cōmodū in me claudier.

Quidita? ſignificat cur. Quidni? ſignificat certe: vl' cer tum eſt. Videlicet cur non. Et due partes ſunt ſꝫm Priſcia. ſicut cur nō. Teren. in eu. Habeſne hominē amabo. Quidni habeam? Veteres em̄ ni ꝓ ne pone bāt: ⁊ ne ꝓ nō. Plau. Ni ſtulta ſis: ⁊ ne vult ꝓ n̄ vult.

Quidnam ⁊ namquid ⁊ quid ne. Interrogatiua vel no mina vel aduerbia. Quid tum deniq;? quid ergo? q̄d itaq;? quid poſtea/q̄d interea ſignificant/ quo ꝑtinet iſtuc ꝺ quo loqueris: ſiue quid attinet hec dicere /aut quid ſibi vult hic ſermo.

Quid hominis habes? cū ꝯtemptu dicit. Terē. in ecy. Sed quid mulieris vxorem habes.

Quid queris/ſignificat quid plura vel q̄d opus eſt ver bis. Modus dicendi cū paucis volumus oſtendere aliq̄d. Hora. Quid q̄ris? viuo ⁊ regno ſimł' iſta reliq̄.

Quidquid vt quidā aiunt mutat d in c/ ne bis interro/gare videamur. Sic q̄cq̄ /ne ſi d. ſcriberetur: modo conſimili quid ſit q̄ interrogare videamur: Sed nō eſt ratio ſatis ponderoſa: vtputem non reprehendē/dum qui ſcripſerit quidquid ⁊ quidq̄. Eſt autē quid/quid ſubſtantiuū: ſicut ⁊ quid. Ideo genitiuū ſubſtā/tiui vel adiectiuū exigit: vt quidquid pecuniariū q̄d/quid molle/quodcūq; adiectiuū. Inde ſubſtantiuū in eodeʒ caſu patitur: ſicut ⁊ quid: vt quodcūq; celumt adiectiuū ꝟo reſpuit.

Quidam. Vide in dictione aliquis.

Quidē aduerbiū affirmandi: quo ſignificat certe. Et tri bus modis in oratiōe accipi ſolet. Vno ad diſtinguē das res: vt ego quidē ſcribo: tu ꝟo legis: ille autē dor mit. In quo modo duobus tm̄ comitibus vti poteſt ſcʒ vero ⁊ autem. Altero quaſi per exceptionem eius qꝺ affirmes. Quintil. Torquebis quidē filiū: ſed fa/tebit mater Cice. li. iij. offi. Ab optimis illis quidē viris/ſed non ſatis eruditis. Pluresq; in hoc modo comites habere hoc aduerbiū poteſt/verū/verumta men/ſed ſed tamē/at attamen/ceterū. Tertio cū nul/la ſequitur ex predictis cōiunctionibus: vt apud eun/dem. Aut enim nemo qꝺ quidem magis credo: aut ſi quiſq̄ eſt ille ſapiens fuit. Eius cōpoſita ſunt Equi/dem ⁊ ſiquidē: de quibus alibi.

Quilibet vnus quem tibi capere libet. Recentiores ta men philoſophi ꝓ vniuerſali termino accipiūt. Po nitur etiā aliquando pro vili ⁊ obſcuro. Pli. lib. vij. Bis ab Annibale captus: neq; cum quolibet hoſte res fuit. Huic ſimile eſt horatianū illud: Non cuiuſ/uis eſſe hominis corinthū ire.

Quipote pe. cor. ſignificat quomodo poſſibile eſt: com ponitur autē ex qui ⁊ pote.

Quippe ſignificat q: certe. Vir. Sʒ leta ⁊ fortia ſurgūt quippe ſolo natura ſubeſt. Interdū ſignificat quidē: hoc eſt certū eſt. Idem: Atq; hominuʒ querit curare triūphos. Quippe vbi fas verſum atq; nefas tot bel la per orbē. Tam multe ſcelerū facies.

Quies ſubſtātiuū feminini generꝭ: q̄uis etiā adiectiuū triū generū inueniat. Salu. lib. ij. hiſto. Et inq̄ete no mine hiſtriōis vix ſane burbuleiū appellabat. A quo ſimiliter Inquies generis omnis ſꝫm Priſciañ. pōt facere genitiuū quietis ⁊ quiei quinte declinationis. Unde requies/requiem ⁊ requietem accuſatiuū fa/cit. Cice. in. Cato. Vt mee ſenectutis requietem dele ctamentaq; noſcatis. Differūt vt quidam aiunt qui/es ⁊ tranquillitas/ꝙ quies corporis ſit: tranquillitas animi. Cice. in prolo. li. de ora. Nam qui locus quie/tis ⁊ trāquillitatis pleniſſimus fore videbatur: in eo maxime moles moleſtiarū et turbulentiſſime tempe ſtates extiterūt. Eſt autem proprie quies ſomnus di cta quaſi qui tibi es: ⁊ nullo alio negocio deſtineris. Tunc enim ceteris negocijs vacamus cū dormim⁹. Salu. Namq; animus impurus dijs/ hominibuſq; infeſt⁹/neq; vigilijs/neq; quietibus ſedari potuit: ita conſcientia mentem excitaʒ vexabat: Propter quod etiam quies pro tranquillitate accipitur. Cuius con

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

trarium eſt inquies:hoc eſt cura ⁊ ſollicitudo ⁊ mole
ſtia. Hinc quietus / tranquillus/inquietus/turbatꝰ/
ſollicitus. Quietudo ⁊ inquietudo.
Quieſco is.quieui quietũ/modo dormio ſignificat:mo
do ſto/non moueor: vt cum dicimus: Quieſco. Mo
do curis ſiue labore vaco. Modo quieſcere facio/p̄/
ſertim ſi accuſatiuo iungať. Unde Uir.in buc. Req̄
erunt flumina curſus.i. q̄etos eſſe fecerũt. Sic Sal.
Paululũ requietis militibꝰ. Quieſco eñi ego aliter
dicimꝰ ⁊ aliter quieſco ſeruũ.i. q̄ſcere facio. Plau.
Quieſce tumultũ qui eſt ante hoſtiũ. Hinc cōponũ/
tur Acquieſco/aliquantum quieſco. Cice. Ser. ſulp.
His ṽo tēporibus habemus aliud nihil in quo acq̄/
eſcamus. Quãdoqꝫ ſignificat conſentio/condeſcẽdo.
Hiero.in prolo. Judith. Sed q2 hunc librũ ſynodꝰ
nicena in numero ſanctarũ ſcripturarũ legiť cōputaſ
ſe acquieui poſtulationi veſtrę. Conquieſco/bene q̄e
ſco. Cice.lentulo: Tu niſi perſpecta re de me nō con
quieſti. Requieſco/ſicut quieſco. Uirgi. Hic tamen
hac mecũ poteris requieſcere nocte frõde ſuper viri/
di.i.dormire. Idẽ: Et mutata ſuos req̄erunt flumina
curſus.i.q̄etos eſſe fecerũt. Hiero.in Gñ. Et requie
uit die ſeptimo ab vniuerſo ope qđ patrarat.
Quin/varijs modis diciť. Nam aliquãdo poniť ꝓ cur
non? Cum ſcz increpãtes vel interrogãtes vel exhor
tantes dicimus. Quin venis ? quin fugis. Uirgiliꝰ:
Quin tu aliquid ſaltẽ potius/quorũ indiget vſus: vi/
minibus molliqꝫ paras detexere iunco? Cicero pro
Rabi. Quin cōpeſcitis iſtã vocem indicem ſtulticię.
Aliquãdo pro ꝙ ſeu vt. Idem: Non dubito quin eo
ſis animo quo ego eſſem/ſi quid tu me rogares. Te
ren. Non dubiũ eſt quin vxorẽ nolit filius. Aliquan/
do pro quinetiã:id eſt inſuper/pręter id ſiue atqꝫ etiã.
Tunc eñi per hanc particulã magis cõfirmamꝰ. Uir
gi. Quin aſpera iuno. Quę mare nunc terraſqꝫ metu
cęlũqꝫ fatigat: Conſilia in melius referet :qđ ⁊ quin/
immo quãdoqꝫ diciť. Aliquãdo ita poniť quaſi vide
atur eſſe ꝯtrariũ priori ſignificato: ꝙ non /vel: vt nõ.
Cice. Non idcirco cauſas iſocrates non defendit q̄n
id vtile eſſe ⁊ honeſtũ exiſtimaret. Similiter cum di/
cimus: Non poſſum me continere quin geſtiã: id eſt
vt non: vel quominus geſtiã. Uirgi. Hic tibi nequa
more fuerint diſpendia tanti: Quin vatẽ inſanã aſpi
cias.i.vt non. Aliquãdo poniť pro qui nõ. Cice. Ne
mo eſt noſtrorũ quin vota victorię ſuę fecerit.
Quinimmo/quinpotius: vt Quinimo beati qui audi/
unt verbũ dei ⁊ cuſtodiunt illud.
Quintilis. Julius menſis dictꝰ/ꝙ ſit quintus a Mar/
tio qui apud antiquos primus anni menſis erat.
Quinqꝫ/ nomẽ numerale ⁊ inuariabile:a quo Quintꝰ
a.um. Quinus a.um. Quinarius a.um. Quinq̄es/
q̄ncũs. Quinqꝫmeſtris. Quincuptitꝰ. Quincuplex.
Quindecim q̄nq̄ginta. Quingẽtiq̄nq̄geſimꝰ ⁊ hmõi
Quinquertium ⁊ Quinquertiones. Uide in dictione
pentathli.
Quinquatria orũ.ab eo ꝙ quinquatre in ſingulari:ſicut
bacchanale ⁊ vulcanale Feſta erant quę quinqꝫ die/
bus palladi fiebant: vt Ouiđ.lib.iij.faſ.innuit ita ap
pellata quoniã q̄nqꝫ diebus poſt idus celebrabãtur.
Nam dies poſt idus ater erat. Inde quinquatria q̄/
ſi quinqꝫ ab atro die. Primo die fiebant ſacrificia:tri
bus ſequentibus gladiatores in theatro certabant.
Quinto die erat luſtratio. Unde ait: Una dies me/
dia eſt:poſt fiunt ſacra minerue. Nomina quę a iun/
ctis quinqꝫ diebus habent. Sanguine prima vacat/
nec fas ꝯcurrere ferro. Cauſa ꝙ eſt illo nata minerua
die. Altera treſqꝫ ſupra ſtrata celebranť arena. Enſi/
bus exertis bellica lęta dea eſt. Sunt qui dicant hãc
diem munuſculorũ quoqꝫ eſſe/quo tẽpore matronę
inter ſe inuicẽ munera miſſitabant ⁊ cęnas ſeruis ap
ponebant: vt viri Saturnalibus. Dicitur ⁊ quinqua
trus ſicut triatrus/ſexatrus/ſeptimatrus/ decimatrꝰ
Jungiturqꝫ hęc particula atrus q̄ nihil ſignificat ſup
plementi cauſa. Uar.lib.ij.de lin.la.quinquatrũ diť
vnum feſtũ eſſe dicit ſic appellatũ/ꝙ erat poſt diem
quintum idus Martij/ſicut ſexatrus ab Tuſculanis
vocatur dies poſt diem feſtũ ⁊ ſeptimatrus poſt diẽ
ſeptimũ. Declinatur autem ſubſtantiue in plurali tã
tertię qꝫ ſecũdę declinationis ſicut cętera feſtorũ no/
mina. Juueñ. Incipit optare ⁊ totis quinquatribus
optat. Cice. Ita tumultuoſę contentiões ita moleſte
quinquatris afferebãtur. Diomedes ṽo quinquatrę
a prima declinatione protulit.
Quicũces/vncię quinqꝫ. Hinc quincuncialis ordinum
ratio đ q̄ apđ Uar. Pli. ⁊ Col. fit mẽtio. Quincunci
alis ṽo herba diciť: vt trientalis a menſura.i. q̄ folio
quincuncẽ aut trientẽ ęquet amplitudine. Quicũces
etiã vſurę ſunt quotiẽs ex centũ nũmis: vt exẽpli grã
ſit quinqꝫ nũmos vſurę nomine percipimus. Sic ſe/
miſſes vſurę/trientes/beſſes ⁊ hmõi.
Quirites penul. pro. romani dicti ſunt:a quirino:id eſt
a Romulo vrbis romę cõditore:qui a quiri haſta qui
rinus appellatus eſt/ꝙ haſta aſſidue vtereť/quę ſabi
norum lingua quiris diciť: vnde quidã ſecurim dictã
putant/quaſi ſemiquirim: q̄q̄ a ſecãdo etiã dici po/
teſt. Siue ꝙ cures vicerit. Siue ꝙ greci regẽ κυριου
dicunt. Conſtat autẽ romanos eo tẽpore grecos fuiſ
ſe. Ouidi.in faſ. Siue ꝙ haſta quiris priſcis eſt dicta
latinis. Bellicus a telo venit in aſtra deus. Siue ſuo
regi nomen poſuere quirites. Seu q2 romanus vice
rat ille cures. Alij quirinũ dici exiſtimant ob generis
nobilitatẽ a patre ſuo quirino :hoc eſt marte. Roma
ni enim martẽ dum ſeuiret gradiuũ: dum trãquillus
eſſet quirinũ nominabant. Et q̄q̄ hoc nomen quiri/
tes quidã tm̃ pluraliter declinari velint: apud poe/
tas tamen reperimus quiritẽ a quiris quiritis vel q̄/
rites itis. vel hic ⁊ hęc q̄ritis. In genitiuo plurali q̄ri
tium ⁊ quiritũ per ſincopam. Perſius. Heu ſteriles
veri/quibus vna quiritem vertigo facit. Ouiđ. An ſi
pulſaſſem minimũ de plebe quiritẽ.
Quirinus pe.cor. Uide in dictione quirites.
Quirinalis/collis dictus eſt/ꝙ in eo quirini tẽplũ erat:
ſiue ꝙ in eũ cõmigrauere ſabini a curibus veniẽtes.
Et quirinalis porta romę dicta/ꝙ ea in collẽ quirina
lem itur: vel ꝙ proxime eã eſſet quirini ſacellũ.
Quirinalia vocabant diẽ quo ſacra quirino fiebant.
Quirito as.pe.pro.qđ ⁊ quiritor diciť/ſignificat clamo
romanos cõmoueo ⁊ quiritũ auxiliũ inuoco. Uarro
Quiritare quirites ciere. Nonius: Quiritare ẽ cla/
mare. Lucil.li.vij.ſaty. Cõcurſans veluti ancharius
clareqꝫ q̄ritãs. Ab Apul.poniť ꝓ ſuppetias petere.
Quiſquilię/purgamenta terrarũ ⁊ q̄cquid ex arboribꝰ
minutis ſurculorũ foliorũqꝫ ⁊ florũ decidit vñ nomẽ
venit q̄cquid cadit: velut quis querat illas ob id. Ce/
cil. Quiſquis volãtis dixit. Et Neuius deturbate ſa
xo homo non quiſquilia eſt.
Quiſquiliũ vocant exiguũ fruticem ilicis producẽtem
coccũ/quod granũ eſt ad tingẽdas veſtes gratiſſimũ.
Hinc natum eſſe putatur: vt veſtis coccina litteris ꝑ
imperitiã interceptis ſquallata vulgo hodie dicatur
pro quiſquiliata.
Quo accipiť pro quanto: vt cum dicimus: Eo magis/
quo magis. Aliquãdo eſt aduerbiũ loci. Uirg. Quo
ve tenetis iter? id eſt ad quem locum tenditis. Aliq̄ñ
eſt cõiunctio ⁊ ſignificat vt. Pli. Neqꝫ enim id feci q̄
tibi moleſtus eſſem. Aliquãdo ponitur pro quare vt
inquit Dona. Teren.in an. Quo ęquior ſum pãphi/
lo. Et quo pro ad quid: vel in quem vſum. Horatius
Quo mihi fortuna ſi non conceditť vti? id eſt ad quid
vultis mihi eſſe bona fortunę. Sic venuſte interdũ

deſunt verba in oratione. Et apud Eſaiam. Quo mihi multitudinem victimaruz veſtrarum? Hinc ſiunt compoſita Adquo quoad quocirca quouſq; quomodo quoquomodo quoquo verſus: quoq̃ quoq; Aliquo aliquotiens.

Quoad componi videtur ex quo ⁊ ad ſed prepoſtere ſicut hactenus quatenꝰ. Et ſignificat donec ſiue ꝗdiu vel quouſq;: vt Quoad viuaz ero tibi amicus. Cice. lib. offi. Tam diu autẽ velle debebis quoad te quantum proficias non penitebit. Nihil differt ita loqui. Quoad viuam ⁊ quoad moriar. Hec enim ꝗuis cõtraria eſſe videantur: idem tamen ſignificãt quoniaz duo tempora cum inter ſe oppoſita ſunt: atq; ita coherentia vt alterius finis cum alterius initio miſceatur non refert vtrum per extremitatem prioris an ꝑ initium ſequentis locus ipſe confinis demonſtretur. Poteſt autem eſſe interrogatiuuz. Terẽ. in phor. Quid ſenẽ quoad expectatis veſtrum? Relatiuũ: vt Quoad iuſſiſti parui. Infinitũ vt quoadlibet ſtudeo Cicero. Treba. Itaq; quoad opinatus ſum me in ꝓuinciam exiturũ que tibi vltro obtulerim meminiſſe te credo. Aliquando rei ⁊ ingenij facultatem ſiue tẽporis cõmoditatem ſignificat: vt apud eundẽ in Lel. Ut quoad poſſem ⁊ liceret ab eius latere nunq̃ diſcederem. i. quantũ. Aliquãdo quantitatẽ rerũ tantum denotat. Idem ꝓ lege agraria. Audite vos qui ampliſſimi populi ſenatuſq; iudicio exercitus habuiſtis ⁊ bella geſſiſtis quoad quẽq; peruenit aut peruenerit ex ꝑda ex manubijs: ex auro coronario. Et ſic ſemper exponitur pro quantum.

Quoadeius tota vna dictio ſignificat vſq; vel inquantum vel quantum ad eius vires: vel quantum ab eo. Cice. lib. j. de oratore. Officiũ eſt de ijs rebꝰ poſſe dicere que ad vſum ciuilẽ moribus ⁊ legibus conſtitute ſunt cũ aſſenſione auditorũ quoad eius fieri poterit: Idem. Elaboro quoadeius facere poſſum vt conſilia hoſtium intelligam.

Quoaduſq; eiuſdem ſignificationis eſt ſcilicet quantũ vel quouſq;. Actius. Nihil te impedio quoaduſq; rem peragas.

Quocirca ſignificat quamobrem.

Quouſq;: ꝗdiu vel vſq; ad quod tempus. Et ponitur interrogatiue. Cice. Quouſq; tandẽ abutere Catilina patientia noſtra? Relatiue: vt quouſq; volui comedi: id eſt tam diu comedi: ꝗdiu volui. Infinite vt quouſq; eſſes didici. Aliquãdo ſignificat vſq; ad quẽ locũ: vt Quouſq; agri tui fines protraxiſti.

Quomodo tota vna dictio: ſignificat quẽadmodum. Cice. Quomodo potuiſſem te cõueniſſem. Tale eſt ac ſi diceretur. Si quattuor pedibus ad te venire neceſſe fuiſſet. Quoquomodo. i. qualicũq; ratione: vt cunq; qualitercũq;.

Quoquoverſus vel quoq̃verſum ſignificat verſus oẽs partes: qꝺ vernacula lingua dicimꝰ. En quelque partie q̃ on ſe treuue: vt Quoq̃verſuz ſe verterit aĩa hominis ad dolores figitur alibi preterq̃ in te.

Quoq; ſignificat aliquo id eſt ad aliquã partẽ locũ ve.

Quoq; ponit̃ pro etiã. Seneca. Tu quoq; ſimili modo exercere te debes. Aliquando ꝓ ſimiliter. Uirgilius Uocabere tu quoq; votis.

Quo minus ſignificat: vt nõ. Aug. ſuꝑ Joãnẽ. Si quo minus dixiſſez vobis. Interdũ ſtatim. Uirg. Et quo minus arua inſequitur. Quandoq; ſunt due partes. Ambro. ſuꝑ Lucã. Fide tutus putet ſibi quo minus eo requirat magis poſſe ſuppetere.

Quo iure: quaq; iniuria: prouerbiale eſt: quaſi per fas nefas velis nolis. Teren. in And. Quo iure: quaq; iniuria me precipitẽ in piſtrinũ dabit.

Quoniã coniunctio cauſalis vt quoniam prodeſt lege. Poteſt etiaz eſſe ſubcõtinuatiua: vt quoniã ambulat mouet̃. Interdũ auctore Feſto ſignificat poſtq̃.

Quod nomen relatiuũ eſt: ⁊ cõiunctio cauſalis cũ ponitur pro quia: vt ꝙ ſcribas letor. Et non caſtigo te ꝙ odio habeã: ſed quo meliorem efficiã. vbi enim poteſt eſſe ibi etiam quia. Et vbi poteſt eſſe vt ibi poteſt eſſe quo: ⁊ ecõtrario. vt Non te caſtigo: quia odio habeam: ſed vt meliorem efficiã. Quandoq; ponit̃ pro ſed: ⁊ in pricipio clauſule locari ſolet. Cice. Qꝺ ſi quia a me huius conſilij mei cauſam querat: ita reſpõdeo. A quod fit quoddã quodpiã quodq;: qꝺcũq; quodlibet: vnũquodq;.

Quondã aduerbiũ tẽporis: ⁊ mõ ꝑteritũ tẽpꝰ denotat: pro olim: vel aliquando. Cicero. Fuit iſta quondam in hac rep. virtus. Modo preſens. Uirgi. Quondã etiam victis redit in precordia virtus. Ponitur quãdoq; pro ſemper. Idem vt Quondaz in ſtipulis magnus ſine viribus ignis.

Quorſum: verſus quẽ locũ quaſi quo verſum: vt quorſum vadis? Quorſuz ſerꝰ tuus iuerat tu iuiſti: quorſum ſit res euaſura dubito.

Quot nomen numerale: vt Quot numi tibi ſunt. Scio quot nũmos habes habeo tot quot tu.

Quotquot: id eſt omnes qui.

Quotidie. Uide in dictione Cotidie

Quotiens: ſignificat quot annorum: habet enim antecedentia nomina numeralia vel compoſita ex numeralibus ⁊ anno: vt anniculus biẽnis triennis: vt tu es biennis quotennis ille: Quidã etiam vſurpant quotenniũ ſicut ſeptennium.

Quotenus: relatiuum diuiſiuũ ſignificat vſq; ad quem numerũ. Cicero ad Atticum. In ripa neſcio quotenorum iugerum.

Quotus relatiuum ordinale quo ſignificatur cuius numeri: ſiue in quo numero aut ordine: vt ſum primus in ciuitate: quotus es in tua. Quandoq; ponitur pro quot. Mar. Dic quotus es: quãti cupias cenare: nec vllum Addideris verbũ menſa parata tibi eſt. i. quot eſtis: ⁊ quot tecũ habes: Quãdoq; ſignificat cõtinuã quantitatem ⁊ ponitur pro quantus. Iuue. Quota portio fecis achee.

Quotuſquiſq; in ſingulari: idem ſignificat quod nomẽ numerale quot: vt quotuſquiſq; eſt qui aliter ſentiat Aug. lib. xix. de ciuita. dei. Quotuſquiſq; hominũ eſt cui ꝓfunditas vtilitatis huiꝰ appareat. Et eſt vetus eleganſq; locutio per interrogationẽ ⁊ ad paucitatez referri: vt quotuſquiſq; ſtudet? hoc eſt q̃ pauci ſunt qui ſtudeãt. Cice. Pro plancio: Quotuſquiſq; iuris peritus eſt: quotuſquiſq; diſertus eſt?

Quotuplus: ad menſuram vel ad pondus refertur: vt Meus ager reddit decuplum quotuplum non reddit tuus.

Quotuplex quot generum.

R Littera ſemiuocalis eſt: ⁊ liquida que poſt mutam in eadem ſyllaba poſita precedentem ſyllabã modo longam modo breuẽ facit: vt Ouidius in dictione patrẽ exemplum poſuit. Iam patrem famuloſq; patris: lucemq; timebam: vbi pa. ſyllaba ⁊ producitur et corripitur. Et apud grecos in initio dictionum r littera recipit aſpirationem: vt Rhadamanthus: rhea ⁊ huiuſmodi. Conuertiturq; nõnunq̃ in l vt intelligo ꝓ interlego. Pelluceo pro perluceo: in ſimplicibus vt niger nigellus: vmbra vmbella. In ſ vt arbos ꝓ arbor: odos pro odor. Tranſit in duo ſſ vt vro vſſi: gero geſſi. In u conſonantẽ: vt ſero ſeui. Tero triui. In x: vt Aeneus pro ereus.